कानि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककाशतिवत् (186) ज्ञेयानि। क्विपि प्रमाट्-प्रमाड्-प्रमाहौ-प्रमाहः इति रूपमिति विशेषः। अस्योभयपदित्वात् प्रमाहन्-न्ती-ती, माहिष्यन्-न्ती-ती, इत्यादीन्यपि रूपाणि शतरि स्यप्रत्यये च सम्भवन्ति। ण्यति-[A]अमाह्यः।

(1251) "मिच्छ उत्क्लेशे" (VI-तुदादिः-1297. सक. सेट्. पर.)

'उत्क्लेशः=बाधनम्' इति क्षीरस्वामी। अस्य मते सकर्मकत्वम्। उत्क्लेशः=पीडा।' इति धातुवृत्तिः। तदानीमकर्मकत्वम्।

[1]मिच्छकः-च्छिका, मिच्छकः-च्छिका, [2]मिमिच्छषकः-षिका, मेमिच्छकः-च्छिका; मिच्छिता-त्री, मिच्छयिता-त्री, मिमिच्छिषिता-त्री, मेमिच्छिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचिल्लतिवत् (528) ज्ञेयानि। शतरि-स्त्रियाम्, मिच्छन्-न्ती-ती, इति नुम् वा।

(1252) "मिजि भाषार्थः" (X-चुरादिः-1757. सक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः। इदित्करणात् णिचो वैकल्पिकत्वम्।

धातुरयं क्षीरस्वामिना नोपात्तः।

[3]मिञ्जकः-ञ्जिका, मिमिञ्जयिषकः-षिका, मिञ्जकः-ञ्जिका, मिमिञ्जिषकः-षिका, मेमिञ्जकः-ञ्जिका; मिञ्जयिता-त्री, मिमिञ्जयिषिता-त्री, मिञ्जिता-त्री, मिमिञ्जिषिता-त्री, मेमिञ्जिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुंशयतिवत् (232) ज्ञेयानि।

(1253) "डु मिञ् प्रक्षेपणे" (V-स्वादिः-1250. सक. अनि. उभ.)

'मिनोति मिनुते स्वादेः गतौ मयति माययेत्।' (श्लो. 17) इति देवः।

---

1. 'मिछ' इत्येव धातुरुपदेशे पठ्यते। तस्य, 'छे च' (6-1-73) इति तुकि, श्चुत्वे च मिच्छ इति सम्पद्यते। एवमेव सर्वत्रास्य तुग् ज्ञेयः।

2. सन्नन्ते गुणात् पूर्वम्, अन्तरङ्गत्वात् तुकि लघूपधत्वाभावात् न गुणः। एवमेव सर्वत्र ज्ञेयम्।

3. इदित्त्वान्नुमि, अनुस्वारे परसवर्णे च रूपमेवम्। एवमेव सर्वत्र ज्ञेयम्।

A. 'या दासते मोदममाह्यधाम्नां गूढाशयानामपि तापसानाम्॥' धा. का. 2.28.